

Η Αφροδίτη, όπως και το όνομά της μαρτυρά, αναδύθηκε από τον αφρό της θάλασσας, έξω από την Κύπρο, γέννημα του οργάνου που ο Κρόνος απέκοψε από τον πατέρα του Ουρανό και το πέταξε στο πέλαγος. Λέει ο Ησίοδος («Θεογονία», 188 κ.ε.):

«Και τα γεννητικά όργανα (του Ουρανού) τα πέταξε (ο Κρόνος) στην τρικυμισμένη θάλασσα, να πλέουν πολύ καιρό. Μα ολόγουρά τους άσπρος αφρός από το κομμάτι αυτό της αθάνατης σάρκας ανέβαινε. Κι από τον αφρό, γεννήθηκε μια κόρη. Πρώτα κοντοζύγωσε στα άγια Κύθηρα και ύστερα πέρασε στην από θάλασσα τριγυρισμένη Κύπρο. Και βγήκε η σεβάσμια, η ωραία θεά και ολόγουρα χλόη κάτω από τα λυγερά της πόδια φύτευνε και τούτη Αφροδίτη ονομάζουν άνθρωποι και θεοί. Τη λένε και αφρογέννητη κι ομορφοστεφανωμένη Κυθήρεια και Κυπρογεννημένη και φιλομηδή, επειδή φανερώθηκε από τα γεννητικά όργανα [τα μήδη = τα ανδρικά γεννητικά όργανα]». Μια τιμητική συνοδεία από τις Χάριτες, τις Ώρες, την Πειθώ, τον Ίμερο, τον Πόθο, αλλά και την Αρμονία και την Ήβη, την ακολουθούσε στον Όλυμπο, όπου με χαρά την υποδέχτηκαν οι θεοί. «Και τούτη την τιμή πήρε από την αρχή, να έχει μέσα στους αθάνατους θεούς και τους ανθρώπους τα παρθενικά χάρδια και γλυκά χαμόγελα και τα πλανέματα και την γλυκιά ηδονή, το ερωτικό σμίξιμο και όλα τα γλυκά καμώματα».

Αργότερα, η Αφροδίτη κατακυρώθηκε ως κόρη του Δία και της Διώνης. Ο Όμηρος (Ιλιάδα, Ε 370) ήδη την αναφέρει ως κόρη της Διώνης.

Πανέμορφη θεά του έρωτα, έμπλεκε στα παιχνίδια της θεούς κι ανθρώπους και δε δισταζε να μετέχει και η ίδια σ' αυτά. Διασκέδαζε αφάνταστα να σκαρώνει ζευγάρια και μόνο την Αθηνά, την Αρτεμη και την Εστία δεν κατάφερε να παρασύρει στα δίχτυα του Πόθου. Παντρεύτηκε τον Ήφαιστο αλλά συχνά τον απατούσε με τον Άρη, αποκτώντας έτσι μιαν έστω έμμεση σχέση με τον πόλεμο, με τον οποίο, γενικά, δεν τα πήγαινε καλά (στην Τροία, εξευτελίστηκε από την Αθηνά κι από τους Αχαιούς).

Από τον θεό του πολέμου απέκτησε παιδιά τον Φόβο, τον Δείμο και την Αρμονία. Λένε και τον Έρωτα, αν και αυτός προϋπήρχε κι έκανε να ενωθούν το Χάος με τη Νύχτα, απ' όπου όλα ξεκίνησαν. Γενικά τον θεωρούσαν γιο της αν και τα πράγματα έμπλεκαν, όταν αναφέρονταν στον πατέρα του. Έλεγαν πως δεν ήταν ο Άρης αλλά ο Ουρανός παρ' όλο που τον είχε ήδη ευνουχίσει ο Κρόνος. Ανέφεραν και τον Δία, αλλά ο αρχηγός των θεών ήταν ο μοναδικός αρσενικός από τους κατοίκους του Ολύμπου, που, παρά τη φήμη του, δεν είχε

ποτέ σχέσεις με την θεά.

Με τον Ποσειδώνα, γέννησε τον μετέπειτα βασιλιά των Ελύμων στη Σικελία, Έρικα (έλεγαν και τη Ρόδο, μετέπειτα γυναίκα του Ήλιου). Με τον Διόνυσο απέκτησε τον γενειοφόρο, πανάσχημο και δίχως καλούς τρόπους Πρίαπο, διόλου τυχαία θεό της γονιμότητας.

Συμμετείχε στην Γιγαντομαχία με τον δικό της τρόπο, καθώς άφησε στα μέρη του Βοσπόρου να κυκλωθεί από γίγαντες, στους οποίους προκάλεσε τον ερωτικό πόθο. Τους παράσερνε έναν έναν στο βάθος μιας σπηλιάς, όπου τους παραλάβαινε και τους σκότωνε ο εκεί κρυμμένος Ηρακλής.

(τελευταία επεξεργασία, 5 Ιανουαρίου 2021)